

HEINOLAN TAIDEMUSEO

JOHANNA RYTKÖLÄ

RUUKUN HENKI JA MUITA TARINOITA 13.2.-13.3.2016

KUKA OLI LEO LEINO?

Taidetakoja Leo Leino (1888-1954) oli keramiikkataiteilija Johanna Rytkölän isoisän veli. Leo oli keskimmäisiä kahdeksasta sisaruksesta, jotka kaikki tavalla tai toisella olivat kiinnostuneita taiteista. Perimätiedon mukaan kaikki Leon isän kivityömies Karl Victor Leinon (1852-1906) lapset opiskelivat jonkin aikaa harrastusluontoisesti piirtämistä Taideteollisen keskuskoulun iltakurssilla Ateneum-rakennuksessa. Leon isän urakointifirma oli tehnyt Ateneumin sisääntuloaulan vaikuttavan portaikon, jonka askelmissa erottuvat trilobiitit ja muut fossiilit.

Leo oli jo hankkinut läkkisepän ammatin aloittaessaan opinnot Taideteollisessa Keskuskoulussa vuonna 1908. Kisällintyönään hän oli vuonna 1908 tehnyt messinkisen 54 cm korkean poikkileikkaukseltaan kuusikulmion muotoisen jugend-kattokruunun, joka hänen kisällikirjansa ohella kuuluu nykyään Helsingin kaupunginmuseon kokoelmiin. Leo opiskeli Taideteollisessa keskuskoulussa vuoteen 1910 asti.

Tämän jälkeen Leo siirtyi opiskelemaan ensin Saksan Altonaan lähelle Hampuria, missä lienee silloin ollut hyvää taideteollisuuskoulutusta. Saksasta Leo lähti Norjaan Kristianiaan (nyk. Oslo) ja mahdollisesti opiskeli myös siellä.

1920-luvulla hän palasi Suomeen ja perusti oman yrityksen. Leon verstaas sijaitsi Helsingissä Punavuorella Kivenhakkajankadulla. Leo teki metallitöitä tilauksesta, ja esimerkiksi Stockmannin tavaratalo osti häneltä barokkityylisiä kattokruunuja. 1930-luvulla Leo valmisti Sauna-ilo-nimisiä suihkuämpäreitä, jotka oli tarkoitettu maalaissaunojen varusteeksi. Sauna-ilo sai julkisuutta esimerkiksi Helsingin Sanomissa, ja perimätiedon mukaan säveltäjä Jean Sibeliuksen vaimo Aino Sibeliuskin kävi sellaisen tilaamassa Ainolaan, Sibeliuksen huvilaan Tuusulanjärven rannalle. Leon teoksia - rasioita, kannuja, kynttiläjalkoja, lamppeja ja muita esineitä on runsaasti jäljellä suvun jäsenillä.